

Geachte aanwezigen,

Ik begin mijn troonrede met u te zeggen dat ik zeer verheugd ben u allen hier in ons prachtige vissersdorp te zien. Het is een eer om een jaar lang als garnalenkoningin de vissers en inwoners van deze gemeenschap te vertegenwoordigen.

Navigere necesse est. Varen blijft noodzakelijk.

Wie omhoogkijkt, ziet het staan op een gevel nabij het visserijmuseum. Een uitspraak die verbonden is met Matthijs van der Ploeg, afgelopen winter overleden. Hij is op zijn eigen wijze van invloed geweest op Zoutkamp en haar rol als thuishaven van de Hollandse garnaal. Daar zijn wij als gemeenschap erkentelijk voor.

Vissen is het mooiste beroep ter wereld, maar onze garnalenvissers worden zwaar op de proef gesteld. De mooie momenten op zee wegen soms niet op tegen de groeiende druk van politiek, natuurorganisaties en Europese regels.

Van gesloten gebieden en ecologische urenbeperking tot verplichte stilligweken en stikstofmaatregelen: de lasten stapelen zich op. Los van elkaar zijn deze regels wellicht verdedigbaar, maar samen is het te veel.

Waarom bijvoorbeeld loopt de collectieve telling van vis-uren niet van juni tot juni, zodat het hoogseizoen gevrijwaard blijft? Waarom moeten alle schepen katalysators inbouwen voor een stikstofprobleem dat op zee niet aan orde is, terwijl Duitsland dit alleen bij nieuwe motoren vereist? En waarom zitten natuurorganisaties standaard aan tafel bij onderhandelingen over natuurbescherming? Kunnen onze sector-vertegenwoordigers nog onafhankelijk voor de vissers opkomen?

Iedere vergunninghouder is zich bewust van zijn rol als rentmeester van en ambassadeur voor de garnalenvisserij. Johan Rispens, een visser uit ons midden, kreeg hiervoor onlangs koninklijke onderscheiding. Een gebeurtenis met een positieve uitstraling voor de hele sector.

Navigere necesse est.

Navigeren is koers bepalen, verantwoordelijkheid nemen. Mijn oproep aan u: verzamel kennis, stel vragen, eis antwoorden. Creëer zo de ruimte om ons bestaansrecht te waarborgen. In een tijd waarin krachten ons tegen elkaar uitspelen, is afwachten geen optie. Laten we ons gezonde verstand gebruiken en daarnaar handelen.

Dankzij aanhoudende schrale vangsten blijft de garnalenprijs redelijk tot goed, maar het MSC-label maakt het voor velen zwaar. De garnalenpopulatie beweegt als het getij: van schaarste naar overvloed. Laten we hopen dat windturbines -met mogelijk ernstige gevolgen voor het zeeleven- dit ritme niet verstoren.

Zoutkamp blijft verbonden met de zee. Laten we onze tradities koesteren, kennis delen en innovaties omarmen die recht doen aan natuur én onze manier van leven. Als garnalenkoningin wens ik dat de visserij het kloppend hart van onze gemeenschap blijft, een veilige thuishaven voor alle Zoutkampers.

Laten we met trots en vastberadenheid koers zetten naar een sterke toekomst voor Zoutkamp!